

Ser un polític republicà combatiu va passar factura a l'artista Josep Aragay

► Un llibre de Xavier Castanyer revela la vida compromesa de l'autor de la famosa ceràmica de la Font Gòtica del Portal de l'Àngel de Barcelona

GIRONA | D.B.

■ Josep Aragay dóna nom a un conegut museu de Breda on es conserva bona part de la creació ceràmica, dibuixos i pintures d'aquest artista. Però Aragay va tenir a més una intensa activitat política molt compromesa amb els valors de la República, fet que li va passar factura després de la guerra. Aquest aspecte poc conegut es revela al llibre *Josep Aragay, artista i teòric del Noucentisme*, que es presentarà avui a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la UdG (19h.), amb la participació de Maria Josep Balsach, Joaquim M. Puigvert, Francesc Fontbona i l'autor, Xavier Castanyer.

Castanyer va obtenir el Premi Extraordinari de Doctorat 2011 amb la tesi doctoral que ara Publicacions de l'Abadia de Montserrat presenta en una edició reduïda i adaptada al lector general. Es tracta del primer estudi dedicat íntegrament a l'obra d'aquest pintor, ceramista i teoritzador de l'art, figura clau del projecte

DIARI DE GIRONA

Xavier Castanyer.

noucentista.

Josep Aragay (Barcelona, 1889 - Breda, 1973) és autor de la ceràmica de la famosíssima Font Gòtica del Portal de l'Àngel de Barcelona. D'altra banda, Aragay va fundar i dirigir diverses publicacions, com ara la revista *Picarol* (1912). Com a pintor, va

exposar a les principals sales i galeries d'art de Barcelona (Galeries Dalmau, Galeries Laietanes, Sala Parés...) i de Girona (Sala Athenea i Sala Busquets).

El llibre de Castanyer abarca tots els àmbits i revela la faceta poc coneguda de polític d'Aragay com a regidor de Breda, vila on es va establir l'any 1925. «He resseguit les actes de l'Ajuntament i es veu com defensava la Llei de Contractes de Conreu, el canvi de carrers dedicats a sants per personatges destacats de la República i en general els ideals republicans», explica Castanyer.

Aragay va pagar cara la seva fidelitat republicana i després de la guerra, el 1940, va ser empresonat i també la seva esposa, la mestra Teresa Solà. Posteriorment, Aragay va patir el boicot de les galeries i tampoc no es va adaptar als nous temps, dominats per l'avantguarda de Dau al Set. «Deia que Miró, Tharrats i Ponç eren en un carrer sense sortida», conclou Castanyer.